

Heti üzenet 2017. Október 23.

Az Eklézsia egyéni felelősségei

De ti, szeretett testvéreim, építsétek fel magatokat hitetek alapjára, amely a legszentebb dolog a világon. Imádkozzatok a Szent Szellem által! Maradjatok meg Isten szeretetében! Várva várjátok Urunkat, Jézus Krisztust és kegyelmét, mert ő hozza nektek az örök életet. (Júdás 1:20-21 EFO)

Júdás apostol két dologra hívja fel a figyelmet.

Az egyik hogy mi építsük fel önmagunkat a hit fundamentumára oly módon hogy Szent Szellem által, az Ő segítségével imádkozunk. Azonban a magunk felépítése nem önmegvalósítást jelent. Sokkal inkább annak a személynek a felépítését, akit Isten megtervezett, a Krisztusban. Az újteremtés felépítése. Ez a mi felelősségünk, a mi építkezésünk, a mi munkánk.

A Szent Szellem általi ima nem egyéb, mint a mennyei nyelveken történő imádság. Egy olyan csodálatos, sajnálatos módon mégis mellőzött kincs, melyet Isten céllal adományozott a népének. Fel kell hogy fedezzük újra a nyelveken történő imádkozás értékét, és az abban rejlő kimeríthetetlen lehetőségeket.

Hasonlóképpen pedig a Lélek is segítségére van a mi erőtelenségünknek; mert hogy mit kérjünk a szükség szerint, nem tudjuk, hanem maga a Lélek lép közbe értünk kimondhatatlan sóhajtásokkal. (Róma 8:26 Kecskeméthy ford.)

Perdöntő ebben az építkezésben, hogy soha ne mozduljunk el hitünk alapjáról, mert akkor egész építkezésünk félresiklik. A Szent Szellem Krisztusban való hitünket a világon a legszentebb dolognak nevezi! Micsoda kiváltság, hogy hívő életünket a legszentségesebb hitre építhetjük!

A másik amit fókuszba helyez ez a levél, hogy tartsuk meg magunkat Isten szeretetében. Más fordításban ugyanez a felszólítás így hangzik: *"Tartsatok ki Isten szeretetében!" (Békés-Dalos) Majd pedig hozzá teszi: Várva várjátok Urunkat, Jézus Krisztust és kegyelmét, mert ő hozza nektek az örök életet.*

Önmagunkat megtartani Isten szeretetében szintén egyéni felelősség, ami csak úgy lehetséges, ha szenvedélyes Krisztusvárás van bennünk.

Kiüresedett az Eklézsia, amennyiben nincs szívében Krisztus-várás.

A menyasszony beteg, ha nem minden gondolata, lélegzetvétele a vőlegény.

Az egészséges azonban egészséges identitású: tudja kicsoda-micsoda, hol van az otthona, s ki után epekedik. Személyesen ismeri Urát, és Istenének szeretetét.

Tehát, építkezés, és önmagunk Isten szeretetében való megőrzése.

El kell felejtenünk azt a koncepciót, mi szerint az Egyháznak nincsen egyéni felelőssége, netalántán, majd valami szuper természetfeletti módon önmagát fogja regenerálni, önmagát felépíteni. Tetejébe mindezt úgy, hogy fundamentumától eltávolodik, és nem él szellemi életet.

Meg kell hogy változtassuk a gondolkodásunkat azzal kapcsolatban, hogy Isten irgalma akármit is csinálunk, megtart minket.

Elérkezett annak az ideje hogy mi építsük fel hívő életünket a legszentebb Krisztus hitre, és mi tartsuk meg Isten szeretetét. Az egyoldalú látásmód hogy Isten szeretete megőriz

bennünket, miközben mi nem maradunk meg, s nem őrizzük meg magunkat az Ő szeretetében.

Isten oltalmazzon meg bennünket, hogy a szívünkben ne legyen szenvedélyes Krisztus-várás, s Tőle mint egyedüli fundamentumtól eltávolodva a magunk útját járjuk. Majd pedig (végül) a mi egyéni perspektívánkból lássuk személyes életünket nélkülözve Isten látásmódját, s véleményét.

Tergulicza Eszter